

ת"פ 62209/01/13 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

02 אוקטובר 2014

ת"פ 62209-01-13 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר דין

רקע

1. ביום 13.4.2014 הרשעתי את הנאשם על-יסוד הודאתו, בעבירה של מעשה מגונה בכוח לפי סעיף 348(ג1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק).

בהתאם לעובדות כתב-האישום בהן הודה הנאשם, במועדים הרלוונטיים היו הנאשם ואשתו (להלן: המתלוננת) נשואים כשנתיים וחצי, ולשניים תינוק כבן חמישה חודשים. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין פסח 2010 לחודש מאי 2010, ישבה המתלוננת בסלון ביתם בירושלים, כשהיא אוחזת את בנה בחיקה. הנאשם התקרב אל המתלוננת ודרש ממנה להיכנס לחדר השינה שלהם תוך שהוא מזכיר לה שחלף זמן רב מאז שקיימו יחסי מין. הנאשמת סירבה והנאשם ענה לה "אין לך זכות לסרב לי", "אני אעשה את זה", "יקח לי רק חמש דקות... יש לי זכויות, אז תורידי את התחתונים עכשיו". המתלוננת המשיכה בסירובה והנאשם אחז בגופה, תוך שהיא צועקת "אל תכריח אותי, אתה מכאיב לי". הנאשם דרש מהמתלוננת להוריד את תחתוניה והבהיר לה כי אסור לה לסרב לו מאחר והיא אשתו. המתלוננת חזרה והבהירה לנאשם כי אינה מעוניינת לקיים עימו יחסי מין והחלה לבכות. הנאשם אמר לה בתגובה "את אשתי, אנחנו לא גרושים, מותר לי, בכל מקרה אני אעשה את זה". אז אחז הנאשם בתינוק והניח אותו בעריסה. הנאשם ניגש אל המתלוננת והחל להפעיל על גופה כוח תוך שהיא צועקת ובוכה "אתה אונס אותי". הנאשם בתגובה ענה "אני לא אונס אותך, את אשתי, בואי עכשיו, תשכבי, אני סוגר את הדלת... תספרי לאבא שלך כשאני אסיים... אסור לך לסרב לי... תשכבי אני אגמור תוך שתי דקות". תוך כדי מעשיו, אחז הנאשם במתלוננת בכוח, תוך שהוא מכאיב לה. המתלוננת אמרה לנאשם כי הוא מכאיב לה, אך הלה לא חדל ממעשיו, אחז במתלוננת ואף נשכב עליה בניגוד לרצונה. הנאשם קרע את שמלתה של המתלוננת, הכניס את ידיו מתחתיה, וניסה להוריד את תחתוניה בכוח. כתוצאה ממעשיו, נקרעו התחתונים. המתלוננת המשיכה להתנגד למעשיו של הנאשם ואמרה לו שהוא מגעיל אותה. לאחר שהמתלוננת התמידה בהתנגדותה לשכב עימו ונאבקה בו, הפסיק הנאשם את מעשיו והלך. לאחר מעשיו אלה, המשיכו המתלוננת והנאשם

להתגורר יחדיו והביאו לעולם ילד נוסף.

2. בהתאם להסכמה בין הצדדים, התבקש שירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של הנאשם. כמו-כן, התבקשה בעניינו של הנאשם חוות-דעת מטעם המרכז להערכת מסוכנות. בשלב מאוחר יותר, התבקשה גם חוות-דעת של הממונה על עבודות השירות.

תסקיר שירות המבחן, הערכת המסוכנות וכן חוות-דעת הממונה על עבודות השירות

3. **מתסקיר שירות המבחן** עולה כי הנאשם כבן 30, עלה ארצה לפני כשמונה שנים מצרפת, נשוי ואב לשני ילדים בגילאי 1-3. הנאשם בעל תואר ראשון במדעי החברה מאוניברסיטת בר אילן, עובד כסוכן מכירות ומתגורר עם משפחתו בירושלים. הנאשם נעדר עבר פלילי. שירות המבחן התרשם כי ככלל מדובר באדם המנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין. שירות המבחן עמד בתסקירו על מערכת היחסים המורכבת בין הנאשם והמתלוננת וכל הקשיים אשר ליוו את הקשר הזוגי ביניהם, וציין כי השניים עמדו פעמיים בפני הליך גירושין ואף פתחו תיק ברבנות, אך לבסוף חזרו בהם. הנאשם גילה תפיסות מגדריות מסורתיות באשר למוסד הנישואין וכעת מנסה לבחון את עצמו ואת התנהלותו באופן ביקורתי. בני-הזוג מצויים בטיפול זוגי ומנסים לשקם את חייהם המשותפים. המטפל הזוגי של בני-הזוג מסר לשירות המבחן כי מערכת היחסים בין השניים תקינה ומאוזנת. שירות המבחן התרשם ממוטיבציה של שני בני-הזוג להשקיע במערכת הנישואין שלהם ולהצליח במסגרתה.

אשר לעבירה נשוא התיק דנן - הנאשם נטל אחריות לביצועה, חש בושה ומבוכה, הביע חרטה וטען כי מבין את חומרת התנהגותו. הנאשם הסביר כי העבירה בוצעה על-ידו באופן מתוכנן, על רקע קשיים בזוגיות, בעקבות עצה שקיבל ממכר להקליט את סירובה של המתלוננת לקיים עימו יחסי מין, ולהשתמש בקלטת זו בבוא היום במסגרת הליך הגירושין על-מנת שלא לעמוד בתנאי הכתובה. לדברי הנאשם, הוא גנז את הקלטת מיד לאחר אירוע העבירה, בעקבות פיוס עם אשתו. לאחר כשנה, מסר מיוזמתו את הקלטת למשטרה שהוזמנה לביתו בעקבות קריאה של שכן ששמע ריב קולני בין הנאשם לאשתו. לדברי הנאשם, הוא מסר את הקלטת מיוזמתו לחוקרי המשטרה כדי להוכיח את "מרדנותה של אשתו". הנאשם שלל אפשרות כי פעל מתוך דחף מיני.

בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת, היא התקשתה להסביר את מעשי הנאשם אך טענה כי הקלטת אינה משקפת את אופיו ואת התנהלותו הכללית של בעלה. היא שללה חוסר שליטה בתחום המיני מצד הנאשם, וציינה כי לפני כשנה לערך חזרו לנהל חיים משותפים, הם נעזרים בייעוץ זוגי והקשר ביניהם כיום תקין.

להערכת שירות המבחן, הנאשם אינו סובל מבעיה או מסטייה בתחום המיני, והרקע לביצוע העבירה נעוץ בחוסר בשלות אישיותית וחוסר ניסיון בשילוב עם נוקשות מחשבתית וקושי בתפקוד במצבי דחק וכן דימוי עצמי וגברי פגועים. ההתרשמות היא כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבור הנאשם.

אשר להמלצה - שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה בסוגית ההרשעה מטעמים המפורטים בתסקיר. לעניין

העונש, הרי נוכח הבעת החרטה, העובדה שהנאשם מצוי בהליך שיקום יחסיו עם בת-זוגו, ועל-מנת לאפשר לו להוסיף במהלך חייו ובכלל זה בתחום עבודתו, הומלץ להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

4. לפני מונחת גם **הערכת מסוכנות** מיום 7.10.2013. כמו מתסקיר שירות המבחן, אף מהערכת המסוכנות עולה כי הרקע לביצוע העבירה נעוץ בעצה שקיבל הנאשם מחברו במטרה להוכיח בבית-הדין הרבני שאשתו "מורדת" ולזכות בגט מבלי להתחייב לכתובה. לצד זאת, מעריכת המסוכנות התרשמה כי מדובר בגבר אמין, חיובי, לומד מהניסיון, ללא פתולוגיה אישיותית מוגדרת. האירוע התרחש במסגרת קשיי תקשורת בינאישית בין בני-הזוג, בהיותם עולים חדשים שנישאו בשידוך ללא ניסיון זוגי קודם, ועם מקורות תמיכה לא מקצועיים (ההורים של כל צד המעורבים רגשית). בני-הזוג לא נפרדו למרות האירוע נשוא כתב-האישום, המשיכו לבנות את חייהם, והם מצויים בטיפול זוגי ששיפר את הקשר ואת היחסים ביניהם. בהתחשב במכלול הנתונים ובגורמי הסיכון, נקבע כי רמת המסוכנות המינית של הנאשם הינה נמוכה.

5. יוער כי **מחוות-דעת הממונה על עבודות שירות** מיום 7.9.2014 עולה כי הנאשם נמצא כשיר לביצוע מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

השתלשלות העניינים בהליך

6. בתיק ניתנו מספר דחיות של מועדי דיונים על-מנת לאפשר לצדדים לבוא בדברים. בסופה של הידברות, הסנגור חזר בו מבקשה שהגיש לחזרה מהודאה, וזאת מטעמים עליהם עמד בפרוטוקול הדיון לפני מיום 12.3.2014. עוד ויתר הסנגור על כוונתו לעתור לאי הרשעה או לביטולה. בהקשר זה, אומר בקצרה כי בדין ויתר הסנגור על כוונתו האמורה. עסקינן בעבירה של מעשה מגונה בכוח, שלצידה קבוע בחוק עונש מאסר מקסימאלי של שבע שנים. עבירה זו פוגעת בתחושת הביטחון האישי של נפגעת העבירה, בשלמותה הגופנית והנפשית ובאוטונומיה שלה על גופה. במקרה דנן, העבירה התרחשה בתוך התא המשפחתי, במרחב אשר נועד לספק לפרט הגנה וביטחון. לפי הודאת הנאשם, הוא דרש מאשתו, המתלוננת, לספק את צרכיו המיניים, ומשלא נענתה לו ניצל את חולשתה הפיזית, אחז בה בכוח, תוך שהוא מכאיב לה, קרע את שמלתה, הכניס ידו תחתיה וקרע את תחתוניה. הנאשם התעלם מרצונה המפורש של המתלוננת אשר בכתה והתנגדה לו.

גם אם לטענת הנאשם, המעשים לא בוצעו מתוך מניע מיני אלא כדי להקליט את סירוב המתלוננת ליחסי-אישות ולהכריז עליה כ"מורדת" בהליך-גירושין בבית-הדין הרבני, לא ניתן להתעלם מכך שעסקינן בעבירה חמורה שכיעורה רב ושלא ניתן ברגיל להימנע מהרשעה בגינה נוכח שיקולי ענישה של גמול, הלימה והרתעה. מפי בית-המשפט חייב לצאת מסר ברור וחד-משמעי לפיו יש להגן על אוטונומיה אישית על גופה וכי הגנה זו חלה אף בחדרי חדרים, ואף ביחסים שבין גבר לאשתו. לא בכדי התקשה שירות המבחן להמליץ במקרה דנן על אי הרשעה, על-אף מכלול הנסיבות לקולא עליהן אעמוד להלן.

הסדר-הטיעון "הסגור" לעונש ובחינתו

7. ההידברות בין הצדדים נשאה פרי, והובילה להסדר-טיעון "סגור" לעונש, שהוצג לפני בדין ביום 13.4.2014.

בהתאם להסדר-הטיעון, שני הצדדים עתרו להטיל על הנאשם שלושה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה. שני הצדדים נימקו את הסדר-הטיעון בכך שהנאשם חסר עבר פלילי, ופעל שלא מתוך מניע מיני אלא בעקבות עזת-אחיתופל שנתן לו מכר על-מנת להכריז על המתלוננת כ"מורדת" בהליך-גירושין בבית-הדין הרבני. מאז, הביע הנאשם חרטה עמוקה על מעשיו ותובנה על הפסול בהם. בני-הזוג מוסיפים לחיות יחדיו, מתמידים בטיפול הזוגי ומצליחים בו, ואף הביאו יחדיו לעולם ילדים משותפים. תסקיר שירות המבחן חיובי ביותר והערכת המסוכנות המינית היא נמוכה. שני הצדדים עמדו על כך כי עצם ההרשעה של הנאשם בעבירה כה חמורה, היא בעלת השלכה עונשית עבירו.

8. על-פני הדברים, מתחם העונש ההולם את העבירה בה הורשע הנאשם ואת נסיבות ביצועה מתחיל ממספר ממשי של חודשי מאסר בפועל, אשר ברגיל ריצוים הוא מאחורי סורג ובריח. לפיכך, העונש עליו הסכימו הצדדים סוטה לקולא ממתחם הענישה ההולמת. יחד עם זאת, בנסיבותיו הייחודיות של המקרה דן ונוכח מכלול השיקולים לקולא כאמור בפיסקה 7 לעיל, אני סבורה כי מתקיימת הצדקה לחרוג לקולא ממתחם הענישה ההולמת, וזאת משיקולי שיקום כאמור בסעיף 40 לחוק העונשין. לפי תפיסתי, החריגה המוסכמת לקולא ממתחם הענישה ההולמת היא מידתית, בהתחשב בכך ששיקולי הענישה של הלימה, גמול והרתעה, קיבלו ביטוי ממשי בעצם הטבעת חותם פלילי על מעשיו של הנאשם נוכח הרשעתו בדין, וכן בכך שהעונש המוסכם כולל רכיב של מאסר בפועל. בנסיבות העניין, אני סבורה כי ההסכמה העונשית על שלושה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, משקפת שקלול ראוי של מגוון שיקולי הענישה הרלוונטיים לעניין, וכן מקיימת איזון מידתי בין התועלת שבעונש המוסכם עבור הנאשם לבין התועלת לאינטרס הציבור. לפיכך, אני רואה לאמץ את הסדר הטיעון לעניין העונש.

סוף דבר

9. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 3 חודשי מאסר בפועל, אותם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות-דעתו.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 10.12.2014 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

מובהר כי על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו כן, מוזהר הנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך שלוש שנים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה מסוג עוון לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך שלוש שנים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה מסוג פשע לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים, למרכז להערכת מסוכנות ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ה, 02 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים.